

۱۴۰۱

شماره نشر: ۱۹۵

متخصص

رمانی براساس زندگی و خاطرات گودرز خسروی دارانی
خنثی ساز بمب

ابوالقاسم وردیانی

۱۴۰۱

سروشانه	۱۳۷۶
عنوان و نام بیدار	
مشخصات نشر	
مشخصات ظاهری	
فروشند	
تلک	
و ضمیمه های متعدد	
عنوان دیگر	
موضوع	
موضوع	
شناسه افراده	
ردیبلندی کنگره	
ردیبلندی دیوبونی	
شماره کتابخانه ملی	

متخصص (رهانی براساس زندگی و خاطرات گودرز خسروی دارانی، خنثی ساز بمب)

- نویسنده: ابوالقاسم وردیجانی
- محقق: عقیل زرگر
- صفحه آرایی: حمید وطن خواه
- طرح جلد: حسین سپهری
- نوبت چاپ: دوم
- سال چاپ: ۱۴۰۱
- شماره کان: ۵۰۰ نسخه
- بهای: ۷۵۰۰ تoman
- شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۶۲۹۷-۶۸-۵
- ناشر: انتشارات سازمان عقیدتی سیاسی آجا
- لیتوگرافی، چاپ و صحافی: چاپخانه ارتش جمهوری اسلامی ایران

«این کتاب با کاغذ حمایتی منتشر شده است»

نشانی: تهران، صندوق پستی ۱۶۷۶۵-۳۳۷۶، سازمان عقیدتی سیاسی ارتش جمهوری اسلامی ایران

معاونت فرهنگی و روابط عمومی (اداره فرهنگی و انتشارات) وبگاه: www.aja.ir

تلفن: ۰۸۱۹۵۹۳۸۱ و ۰۸۱۹۵۷۵۵۰۳ نشانی الکترونیکی: ajapub@yahoo.com

مرکز توزیع محصولات فرهنگی ارتش: ۲۲۹۳۹۱۲۴

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۷	سخن آغازین
۹	مقدمه نویسنده
۱۳	فصل اول
۱۷	فصل دوم
۲۵	فصل سوم
۴۱	فصل چهارم
۴۷	فصل پنجم
۵۳	فصل ششم
۶۳	فصل هفتم
۶۷	فصل هشتم
۸۵	فصل نهم
۱۱۵	فصل دهم

۱۲۹	فصل یازدهم
۱۵۱	فصل دوازدهم
۱۶۹	فصل سیزدهم
۱۸۹	فصل چهاردهم
۲۰۱	فصل پانزدهم
۲۱۹	فصل شانزدهم
۲۲۳	فصل هفدهم
۲۲۷	فصل هجدهم
۲۴۵	به روایت تصویر

سخن آغازین

رسالت انتقال وقایع تاریخ معاصر کشورمان به طور عام و تاریخ دفاع مقدس به طور خاص به سلسله‌ای آینده، رسالتی عظیم و خطیر است که باید به بهترین شکل ممکن به انجام برسد. آنچه در این میان کار را دشوارتر می‌کند، تعدد مخاطبان و به تبع آن وجود سلیقه‌ها و نگاه‌های متفاوت به این موضوع است. هر چند نوشتن تاریخ دفاع مقدس کاری بزرگ است، اما حسگونه نوشتن و نحوه انتقال مطالب به مخاطب نیز کمتر از آن نیست. برای محققانی که به دنبال ناگفته‌های جنگ هستند، مراجعت به کتاب‌های تاریخ جنگ، مستندات، خاطرات و امثال اینها که توسط انتشارات آجا به چاپ رسیده، مفید و راهگشاست، اما بخش عمده رسالت فرهنگی ما، گسترش ارزش‌ها و فرهنگ دفاع مقدس در سطح جامعه و در میان تمام طبقات مردم و آشنایی همگان از زن و مرد و پیر و جوان با این مقوله است. اینجاست که باید از زیان دیگری سود جست و برای این منظور از آن استفاده کرد. گاهی واقعاً نمی‌شود به کمک زبان و نشانه‌های زبانی، واقعیتی، رویدادی و یا تجربه‌ای انسانی را بیان کرد و به قول یکی از

اندیشمندان: «ما هرگز نمی‌توانیم واژگانی را بیاییم که چیزی را به طور قطع و یقین بیان کنند.» دلیل هم این است که واژگان اموری قراردادی هستند و به صورت نسبی به واقعیات اشاره می‌کنند و قادر به انتقال کامل مفاهیم نیستند. اما هنر به دلیل بازگشتنش به احساسات انسانی و تکیه بر شهود و مکاشفه، کارایی بسیاری در انتقال تجربه‌های درونی و باطنی زندگی انسان دارد و خبر از رازهایی می‌دهد که قفل آنها با هیچ کلید دیگری گشودنی نیست. بنا به همین دلایل، سازمان عقیدتی سیاسی ارتش جمهوری اسلامی ایران علاوه بر نشر کتاب‌های متعدد در زمینه تاریخ شفاهی جنگ و مستندات آن، به استفاده از ابزار بی‌دلیل هنر انجام رسالت خویش اقدام کرده و با برنامه‌ریزی دقیق و شناسایی چهره‌های تأثیرگذار ارتشی در دفاع مقدس، زندگی نامه و خاطرات این دلاور مردان را در قالب رمان و داستان که بیان هنری واقعیت‌های دفاع مقدس است، به زیور طبع آراسته و به خواست احدها این روند همچنان ادامه دارد. رمان «متخصص» که داستان زندگی و دلاور مردمی‌های یکی از کارکنان غیور ارتش جمهوری اسلامی ایران است نیز با همین نیت نوشته شده و به چاپ رسیده است. امید است که این بضاعت ناچیز مقبول خاطر خوانندگان عزیز قرار بگیرد. بی‌گمان نظرها، انتقادها و پیشنهادهای شما بزرگواران ما را در ادامه این مسیر خطیر بسیار یاری خواهد کرد.

اداره فرهنگی و انتشارات

سازمان عقیدتی سیاسی ارتش جمهوری اسلامی ایران

مقدمه نویسنده

از بزرگراه شهید صیاد شیرازی به سمت بزرگراه شهید همت می‌پیچم و بعد از طی مسافتی طولانی، وارد بزرگراه شهید ستاری می‌شوم. در طول مسیر با خود می‌باخشم که اسمای این بزرگراه‌ها، خیابان‌ها، کوچه‌ها، میدان‌ها، پل‌ها و... نام بزرگ‌مردانی است که هر کدام از آنها ماجراهایی را در روزهای انقلاب و بعد از آن داشتند. سال دفاع مقدس، رقم زده‌اند که تا تاریخ باقی است، نام ایشان هم ماندگار است. با خود می‌گوییم، بودند و هستند کسانی که در تاریخ معاصر کشور عزیzman ماجرا‌آفرین بوده‌اند و اکنون در گمنامی به سر برده و می‌برند و بعزمودی زمانی فرامی‌رسد که دیگر هیچ یادگار زنده‌ای از آن دوران باقی نخواهد بود. نمی‌دانم چرا همیشه عده‌ای خواسته یا ناخواسته، از قلم تاریخ می‌افتدند و نامشان در جایی ثبت نمی‌شود. آیا کافی است برای بزرگداشت جانفشنانی‌های بی‌نظیر این دلیران بی‌بدیل که نامی از آنها در جایی برده نشده، برای مثال میدانی را به نام «ارتش»

بنامیم؟ و از سویی آیا مقدور است که تمام این «گمنامان نامی» را پیدا کرده و مکانی را به نام آنها مزین کنیم؟ من پاسخی برای این دو سؤال ندارم، اما می‌شود به گونه‌ای دیگر نام اینان را زنده نگاه داشت. شاید تاریخ نتواند و گنجایی آن را نداشته باشد تا نام این بزرگان را آن‌طور که شایسته مقام رفیع آنان است، در خود ثبت کند، اما می‌توان برای زنده نگاه داشتن یاد آنان، دست به دامان هنر و به‌ویژه ادبیات شد. می‌توان نام اینان را در لابه‌لای اشعار و سطэр سطیر داستان‌هایی که بر پایه واقعیت زندگی این مردان مرد، سروده و نوشته شده است، جاودان ساخت و آن را به نسل‌های آینده تقدیم کرد، نسل‌هایی که تنها راه آشنایی‌شان با دوران انقلاب و دفاع مقدس، اسناد به جامانده و آثاری است که بر پایه این دو موضوع خلق شده است.

از سویی دیگر یکی از مواردی که کمتر از آن گفته شده، حضور شخصیت‌هایی است که نقش اساسی در مراحل مختلف زندگی این قهرمانان ملی دارند و در بسیاری از شرایط بحرانی، تصمیم‌ساز و حتی گاهی هدایت‌کننده آنان هستند. پدر، مادر، همسر و فرزندان آنان، در تمامی افتخارات کسب شده سهیم هستند؛ چرا که در تمام لحظات، شریک درد و رنج و مسائل و مصائبشان بوده‌اند؛ کسانی که بار فراق شهیدانشان را بر دوش می‌کشند و یا عمری است مرهم زخم‌های ریز و درشت عزیزانشان هستند.

همین انگیزه بود که اداره تبلیغات و انتشارات معاونت فرهنگی و

روابط عمومی سازمان عقیدتی سیاسی ارتش را بر آن داشت تا این دلاور مردان ارتشی را شناسایی کند تا پس از انجام تحقیقات و مصاحبه و گردآوری اطلاعات اولیه، داستان زندگی آنان به رشتة تحریر درآید. این داستان، پیرامون زندگی یکی از ارتشیان دلاور، یعنی سرهنگ نیروی هوایی ارتش، گودرز خسروی دارانی نوشته شده است. کسی که سال‌ها با دغدغه‌ها، دلهره‌ها و مرگ دست‌وپنجه نرم کرد و پس از نائل شدن به افتخار جانبازی، مدت‌های مديدة بار زخم‌های ظاهری و باطنی جنگ را بدون کوچکترین شکوه و شکایتی با عشق و صبر بهدوش کشید تا جان به جان آفرین سالم کرد. باید گفت شخصیت اصلی این داستان، نماینده یک گروه بزرگ از کسانی است که بدون اینکه دغدغه نام و ننگ داشته باشند، بی‌ریا و خالص، به نسل حیاتی خود در آن دوران پی برده و تا پای جان در راه انجام وظیفه پای فشردند.

ذکر این نکته ضروری است که در مصاحبه‌های صورت گرفته با گودرز خسروی دارانی، شخصیت اصلی داستان، کمتر نامی از همکاران او و توصیف محیط به‌چشم می‌خورد، ناچار هر جا که لازم بوده، شخصیت‌ها و فضاهای خیالی برای پیشبرد روند ماجراه‌ها خلق شده و هرگونه تشابه اسمی و مکانی اتفاقی است.

بر خود لازم می‌دانم که از همکاری بزرگوارانه و صمیمانه خانواده محترم خسروی دارانی تشکر کنم. همین‌طور از جناب آقای عقیل زرگر که کار تحقیق و مصاحبه را انجام داده‌اند و از مسئولان محترم اداره

تبليغات و انتشارات معاونت فرهنگی و روابط عمومی سازمان عقیدتی
سياسي ارتش، که قبل از چاپ اين اثر، آن را مطالعه كرده و نکات مهمی
را برای بهتر شدن اين داستان يادآور شدند، سپاسگزارم.

ابوالقاسم وردیانی